

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 8Cn/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125327858
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Ocelková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2026:6125327858.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Ocelkovou v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., IČO: 55 732 453, so sídlom Kuzmányho 4, Martin, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441 so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, o zaplatenie 270,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 270,- eur, úrok z omeškania vo výške 8,40 % ročne zo sumy 270,- eur od 24.10.2024 do zaplatenia a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu v rámci upomínacieho konania Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 03.06.2025, postúpenou pre odpor žalovaného Okresnému súdu Pezinok dňa 21.07.2025 sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 270 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,40 % ročne zo sumy 270 eur od 24.10.2024 do zaplatenia a priznal trovy konania.

2. V odôvodnení podanej žaloby žalobca uviedol, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod č. XXXXXXXXXXXX došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bola poškodená nútená užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenej faktúru č. XXXXXX, ktorá bola uplatnená na náhradu u žalovaného. Žalovaný Oznámením o poistnom plnení oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodená ešte predtým uzatvorila so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalobca žalovanému.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 28Up/222/2025 zo dňa 25.06.2025, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor žalovaný.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že dňa 23.10.2023 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. Q. H., EČV: C. XXX S. (ďalej iba „poškodené

MV“), ktorého držiteľom a vlastníkom bola B. G., bytom: M. I. A. XXX/X,XXX XX J. E. (ďalej iba ako „poškodený“). Predmetná škodová udalosť bola spôsobená motorovým vozidlom zn. N. E., EČV: C. XXX S., na ktoré bola v čase škodovej udalosti uzatvorená u žalovaného poisťovňa zmluva pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poškodené MV malo byť poškodeným odovzdané do autoservisu K..N..N., C.. C. B..W.. dňa 08.07.2024, pričom oprava bola ukončená dňa 15.08.2024, kedy autoservis aj vystavil faktúru za opravu vozidla č. XXXXXXX, s dátumom dodania tovaru/služby dňa 15.08.2024. Dňa 08.07.2024 uzatvoril poškodený so žalobcom Zmluvu o prenájme vozidla č. XXX/XXX (ďalej iba „zmluva o nájme“), na základe ktorej si od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo zn. G. L. od 08.07.2024 do 19.08.2024. Prenájom náhradného motorového vozidla bol teda ukončený až dňa 19.08.2024, a to napriek tomu, že poškodené MV bolo opravené už dňa 15.08.2024. Žalobca vystavil faktúru č. XXXXXX zo dňa 15.08.2024 za 43 dní prenájmu náhradného motorového vozidla vo výške 3.870,-eur s DPH. Poškodený svoju pohľadávku voči žalovanej titulom nároku na náhradu vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla, postúpil na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.08.2024. Žalovaný listom zo dňa 08.10.2024 označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“ oznámila žalobcovi, že ukončila šetrenie predmetného nároku a poukázala žalobcovi plnenie v sume 3.600,- eur s DPH, a to za 40 dní prenájmu náhradného motorového vozidla, t. j. od 08.07.2024 do dňa nasledujúceho po dni skončenia opravy, t. j. do dňa 16.08.2024. Žalovaný zastáva názor, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti postupovala správne, keď žalobcovi priznala a uhradila náhradu za primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla v rozsahu 40 dní, t. j. do dňa nasledujúceho po dni skončenia opravy poškodeného MV, t. j. do dňa 16.08.2024. Žalovaný tak priznal poškodenému nárok na primeranú dobu zapožičania náhradného motorového vozidla, v ktorej bol zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, ako aj všetky relevantné prestoje. Nájom náhradného vozidla, ktorý si žalobca uplatňuje v tomto konaní, nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 23.10.2023. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 111. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023. Prvá časť bodu 20 tohto nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky uvádza: „Krajský súd v odôvodnení namietaného rozsudku určil moment zániku účelnosti nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla poškodeným v závislosti od toho, či ide o škodu čiastočnú alebo totálnu. V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V tejto časti sa ústavný súd s názorom krajského súdu stotožňuje.“ Z uvedeného je zrejmé, že nájom náhradného vozidla je účelným nákladom len do okamihu skončenia opravy. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.06.2024, spis. zn. 8Co/46/2024, ktorý pri svojom rozhodnutí z tohto Nálezu vychádzal. V predmetnom prípade išlo o zaplatenie 59,16 eur s prísl., pričom istinu predstavovala suma za 1 deň prenájmu náhradného motorového vozidla, ktorú žalovaný neuhradil s odôvodnením, že oprava poškodeného motorového vozidla bola ukončená už dňa 22.04.2021, avšak poškodený si prenajímal náhradné motorové vozidlo ešte nasledujúci deň. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd okrem iného uviedol: „...pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bola významná skutočnosť, či v čase vykonania /dokončenia opravy poškodeného vozidla dňa 22.04.2021 mal poškodený možnosť získať/ prevziať uvedené motorové vozidlo do svojej dispozície a toto užívať. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v odpore proti platobnému rozkazu, ktorým bolo žalobe vyhovené, tvrdil, že poškodený bol oprávnený užívať svoje motorové vozidlo už dňa 22.04.2021 t. j. v deň, keď podľa faktúry spoločnosti S. C..B..W.. bola vykonaná oprava jeho motorového vozidla. Žalobca preto nebol oprávnený domáhať sa náhrady škody z dôvodu nemožnosti používania motorového vozidla aj dňa 23.04.2021 a pokiaľ mal poškodený prenajaté náhradné vozidlo aj v tento deň, nájomné za jeho užívanie nie je škodou, na náhradu ktorej by mal poškodený nárok z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ktorú by mal žalovaný uhradiť na základe povinného zmluvného poistenia za škodcu. Žalobca v konaní poukazoval na krycí list vystavený žalovaným dňa 26.04.2021, v ktorom sa uvádza, že žalovaný šetrenie poisťovnej udalosti ukončil dňa 23.04.2021, uvedená okolnosť však nie je bez ďalšieho preukázanim nemožnosti prevziať si poškodeným opravené motorové vozidlo zo servisu pred týmto dňom. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v tomto prípade rezignoval na akúkoľvek argumentáciu o existencii dôvodov, ktoré poškodenému bránili v prevzatí motorového vozidla v čase, kedy podľa faktúry servisu vykonávajúceho opravu bola oprava ukončená. Odvolací súd sa tak stotožňuje so záverom okresného súdu, že žalobca nepreukázal účelnosť nákladov za prenájom motorového vozidla poškodeným aj za deň nasledujúci po dni vykonania opravy poškodeného motorového vozidla, t. j. za deň 23.04.2021 a jeho nárok na zaplatenie žalovanej sumy z tohto titulu

je nedôvodný. Krajský súd v Žiline vo vyššie uvedenom rozhodnutí tiež uviedol : „Medzi najvyššie súdne autority patrí Ústavný súd Slovenskej republiky a Najvyšší súd Slovenskej republiky. Žalobca v podanom odvolaní poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob/94/2023-318 z 15.11.2023, ktorý nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, od ktorej by sa v prejednávanej veci okresný súd odklonil, preto odvoláciu námietku žalobcu, že napadnutý rozsudok bol vydaný v rozpore s princípom predvídateľnosti, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo 16. februára 2023, ktorý v bode 20. odôvodnenia uvádza: „Krajský súd v odôvodnení namietaného rozsudku určil moment zániku účelnosti nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla poškodeným v závislosti od toho, či ide o škodu čiastočnú alebo totálnu. V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V tejto časti sa ústavný súd s názorom krajského súdu stotožňuje.“ Odvolací súd tak na základe vyššie uvedených záverov (aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. 111.ÚS 602/2022 zo 16. februára 2023) dospel k záveru o odôvodnenosti nájmu náhradného vozidla len do okamihu skončenia opravy. Zároveň žalovaný poukazuje na aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Žiline, spis. zn. 8Co/136/2024 zo dňa 26.11.2024. Žalovaný zastáva názor, že nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla je obmedzená na dobu nevyhnutnej potreby vykonania opravy poškodeného MV, a teda v tomto konkrétnom prípade, bola oprava zo strany autoservisu ukončená dňa 15.08.2024 a už v tento deň mal poškodený reálnu možnosť si ho z autoservisu vyzdvihnúť, napriek tomu si prenajímal náhradné motorové vozidlo až do 19.08.2024. Žalovaný zdôrazní, že s poukazom na ust. § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, aj poškodený je povinný si počínať tak, aby rozsah škody nezávažoval. Z vyššie uvedeného je podľa žalovaného zrejme, že žalobca nepreukázal opodstatnenosť nájmu náhradného motorového vozidla v rozsahu 43 dni. Naopak žalovaný preukázal oprávnenosť priznanej doby nájmu do dňa nasledujúceho po dni skončenia opravy, a to v rozsahu 40 dni.

5. K podanému odporu sa vyjadril žalobca a vo svojom vyjadrení uviedol, že žalovaný v úvode vyjadrenia poukazuje na to, že prenájom náhradného motorového vozidla bol ukončený dňa 19.08.2024, napriek tomu, že poškodené motorové vozidlo bolo opravené už dňa 15.08.2024. Podľa žalovaného nebol vôbec žiaden dôvod na to, aby si poškodený prenajímal náhradné motorové vozidlo až do dňa 19.08.2024. S týmto tvrdením žalovaného sa absolútne nestotožňuje, nakoľko poškodený má nárok na náhradné vozidlo až do doby než sa jeho poškodené vozidlo nedostane späť do jeho dispozičnej sféry, čo v uvedenom prípade nastalo až dňa 19.08.2024, kedy mu servis vydal vozidlo po tom, čo mu bol zo strany poisťovne doručený krycí list. Poškodený si dal opraviť vozidlo do autorizovaného servisu, ktorý je okrem iného zmluvným servisom žalovanej poisťovne. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/115/2025 zo dňa 30.09.2025 „V kontexte vyššie uvedeného je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu nahliadať na proces odškodňovania škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla tak, ako ho prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z., čo sa v reálnom živote prejavuje napríklad v tom, že poškodený si dá vykonať opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom/partnerskom servise poisťovateľa škodcu, a že splnomocní príslušný servis na zastupovanie voči poisťovateľovi škodcu, čoho reálnym odzrkadlením je práve to, že zmluvný servis nezasiela faktúru, ktorou vyúčtuje cenu opravy priamo poškodenému ako objednávateľovi opravy, ale priamo poisťovateľovi škodcu, a tento následne vykoná úhradu. Napriek tomu, že žalovaný sa v sporoch tohto typu snaží navodiť dojem, že on nijakým spôsobom nezasahuje do realizácie práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi poškodeným a zmluvným servisom, jeho ingerencia (daná spoluprácou so zmluvným servisom na báze likvidovania škody vzniknutej prevádzkou motorového vozidla) je týmto jednoznačne daná. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť rozdielnosť postavenia žalovaného (ako poisťovateľa škodcu), ktorého si poškodený sám neurčuje, nakoľko povinnosti žalovaného vznikajú v dôsledku škodovej udalosti zavinenej škodcom (poisteným), a ktorý tým vstupuje do vzťahu s vymedzeným rozsahom práv a povinností s poškodeným „nútene“ v dôsledku vzniku poisťovej udalosti (tak ako ich prezumuje zákon č. 381/2001 Z.z.) a postavenia autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na (dobrovoľnom) zmluvnom základe (na základe voľby poškodeného), ktorý je výsledkom kontraktáčného procesu s určitým obsahom. Ďalej odvolací súd k označeným rozhodnutiam krajských súdov konštatuje, že nie je viazaný ich právnym názorom, pričom v obdobných prípadoch postupuje v súlade s názorom vyjadreným v tomto rozhodnutí s prihliadnutím na najnovšiu judikatúru, tak ako to je už pri označenom náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025. Medzi žalovaným a jeho

zmluvnými autoservismi je zaužívaná obchodná prax, ktorá spočíva v tom, že servis - zmluvný partner poisťovne, poškodeného o vykonaní opravy informuje a na prevzatie vozidla ho vyzýva až po doručení krycieho listu poisťovne. Poškodený účelnosť trvania nájmu preukázal potvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu poisťovne. Žalovaný v tomto konkrétnom prípade nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že by si poškodený mohol svoje vozidlo zo servisu objektívne prevziať už v deň, kedy servis vystavil faktúru, a teda, že by nájom náhradného vozidla po vystavení faktúry nebol účelný. Ústavný súd SR v náleze III. ÚS 322/2025 konštatoval, že „Skutočnosť podstatné pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy - vystavení faktúry, bol neúčelný, mala tvrdiť a preukazovať žalovaná poisťovňa, keďže v prospech nej mali byť skutočnosti o tom, že sťažovateľovi nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako vystavala krycí list. Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné.“ K poukazu žalovaného na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 507/2025 uvádzame, že Ústavný súd sa pri svojom rozhodovaní v uvedenom rozhodnutí absolútne nezaoberal otázkou nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla až do dňa doručenia krycieho listu. Dôvodom, pre ktorý Ústavný súd SR odmietol ústavnú sťažnosť bola skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu je ústavne akceptovateľný, nakoľko krajský súd sa opravným prostriedkom sťažovateľa dostatočne zaoberal, čím poskytol ochranu označeným právam, čo je re ústavný súd pri posudzovaní napadnutého rozhodnutia podstatné. Krajský súd rozhodol o odvolaní sťažovateľa zákonom predpokladaným spôsobom, rešpektujúc pritom citovanú relevantnú právu úpravu vzhľadom na jej účel. Ďalej v rozhodnutí ústavný súd uvádza, že rozhodujúce je, či z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je možné zistiť konkrétny úvahy, ktoré súd viedli ku konkrétnemu právnomu záveru, čo bol v prípade sťažovateľa splnené. Ústavný súd SR sa však otázkou nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla až do dňa doručenia krycieho listu zaoberal napríklad v rozhodnutí č.k. III. ÚS 602/2022- 34 je nutné konštatovať, že pokiaľ stále prebieha oprava jeho poškodeného vozidla, nedochádza k zmene postavenia poškodeného a aj naďalej je nútený užívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak podľa Ústavného súdu možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poisťného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Podľa nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025 „Ústavný súd už v skutkovo a právne obdobných prípadoch, na ktoré v bodoch 11 a 23 tohto nálezu poukazuje aj samotná sťažovateľka, konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poisťného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).“ Súčasne poukazuje na rozhodnutie Krajský súd v Bratislave, ktorý sa touto otázkou zaoberal v konaní vedenom pod sp. zn. 3Cob/94/2023. V danom prípade sa súd venoval tomu, či má poškodený nárok na zapožičanie náhradného vozidla až do dňa, kedy poisťovňa doručí servisu krycí list, alebo len do dňa, kedy servis vystaví faktúru za opravu vozidla. Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023, ktorý vyslovil záver, že: „Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a

poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.“ Poukazujeme aj na bod 16. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/37/2022, z ktorého vyplýva, že z faktúry za opravu motorového vozidla nie je možné jednoznačne konštatovať, že už v deň vystavenia faktúry servisom si poškodený môže motorové vozidlo prevziať, a teda aj to, že nájom náhradného motorového vozidla mohol byť týmto dňom ukončený. Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/119/2024 zo dňa 12.11.2024 uvádza, „Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodenej užívať svoje motorové vozidlo. Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/105/2024 uvádza nasledovné. „Je odvolaciemu súdu známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Odvolací súd nesúhlasí s obranou žalovaného, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržovaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatennej pohľadávke (§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t.j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. prísľubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takéto (bežnej obchodnej praxi) zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade aby sa škoda nenavýšovala).“ Súčasne poukazujeme rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/129/2024 „Odvolací súd k argumentu žalovanej týkajúcej sa otázky solventnosti poškodeného a jeho schopnosti uhradiť cenu opravy, nečakajúc na doručenie krycieho listu, považuje za potrebné uviesť, že cena opravy v prejednávanej veci predstavovala sumu 715,20 eur. Nie je možné dôvodne predpokladať, že ide o sumu finančných prostriedkov, ktoré sú poškodenému bežne dostupné (v hotovosti, resp. na bežnom účte a pod.) a mohol by takouto sumou voľne disponovať - uhradiť cenu opravy, nečakajúc na pomoc poisťovne, bez toho, aby obmedzil uspokojovanie svojich bežných potrieb. Napokon, pokiaľ by aj poškodený disponoval určitou disponibilnou finančnou rezervou, na účely krytia nahodilých udalostí, nemožno podľa mienky odvolacieho súdu spravodlivo žiadať, aby táto bola použitá poškodeným práve na (hoc dočasné) prekrytie nákladov škody škodovej udalosti zavinenej tretím subjektom. Iná by bola situácia, ak by poškodený bol natoľko solventný, že by nebol „odkázaný“ na vystavenie krycieho listu poisťovňou a kedy by úhrada opravy nijak neobmedzovala poškodeného v bežnom fungovaní. V konaní však nebolo žalovanou tvrdené a preukázané a ani inak nevyšlo najavo, že poškodený s ohľadom na svoje majetkové a finančné pomery bol schopný bezproblémovej úhrady ceny opravy z vlastných zdrojov.“ Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 16Co/86/2024 zo dňa 13.02.2025 uvádza: „(bod 14) Rozhodujúce z hľadiska nároku žalobcu v posudzovanej veci teda je, kedy nadobudol poškodený vedomosť o výške poisťného plnenia. Žalovaný poškodenému v oznámení o poisťnom plnení prehlásil, že bude plniť priamo servisu, ktorý opravu vykonal, na základe zmluvného vzťahu s poškodeným, obvykle na základe zmluvy o dielo, podľa ktorej sa cena opravy platí po vykonaní opravy. Pretože žalovaný uhrádza za opravu priamo servisu, je dôvodné prihliadnuť na tvrdenie žalobcu, že faktická dispozícia s opraveným vozidlom prechádza na poškodeného až vystavením krycieho listu poisťovne, lebo až vtedy má servis a poškodený istotu, či a v akom rozsahu bude plniť poisťovňa a v akom rozsahu bude platiť opravu samotný poškodený. Obrana žalovaného, že objektívny dôvod ukončenia nájmu náhradného vozidla nie je závislý na prevzatí opraveného vozidla, ale na ukončení opravy, bez ohľadu na to, kedy vystavil oznámenie o poisťnom plnení (za opravu vozidla poškodeného poisťnou udalosťou) nie je vzhľadom na skutkové zistenia správny, lebo prenáša na poškodeného náklady, ktoré majú byť kryté poisťným plnením. Náhrada za nájom vozidla patrí za dobu od poisťnej udalosti do prešetrenia poisťnej udalosti a oznámenia o výške plnenia, pretože rovnaký záver sa uplatní v prípade, kedy poisťovňa plnení za nájom náhradného vozidla do času oznámenia/plnenia totálnej škody, keď oprava nie je účelná (bez ohľadu na to, či si poškodený nechá vozidlo opraviť). Poisťovňa nie je so svojím plnením poškodenému viazaná na vyčíslenie opravy zo strany autoservisu, pretože plnenie poskytuje na základe vlastného vyčíslenia. Z toho dôvodu pre posúdenie účelnosti nájmu motorového

vozidla nie je rozhodný deň ukončenia opravy, ale deň oznámenia o poistnom plnení poškodenému.“ Pokiaľ žalovaný namieta nutnosť a účelnosť nájmu náhradného motorového vozidla z dôvodu, že poškodený má byť držiteľom viacerých náhradných motorových vozidiel, tu v prvom rade uvádza, že uvedenú námietku považuje za absolútne účelovú a to najmä s poukazom na skutočnosť, že žalovaný už čiastočne plnil, čím uznal nutnosť a účelnosť nájmu náhradného motorového vozidla čo do základu. Okrem toho zo samotnej logiky veci vyplýva, že v prípade, ak by mal poškodený možnosť užívať iné vozidlo, ktorého je držiteľom, nehľadal by predsa iné alternatívy, ako si zabezpečiť vozidlo.

6. Podaním zo dňa 22.10.2025, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.10.2025 sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril žalovaný opätovne poukazuje na to, že dňa 08.07.2024 uzatvoril poškodený so žalobcom Zmluvu o prenájme vozidla č. XXX/XXX, na základe ktorej si od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo zn. G. L. od 08.07.2024 do 19.03.2024. Prenájom náhradného motorového vozidla bol teda ukončený až dňa 19.08.2024. a to napriek tomu, že poškodené motorové vozidlo bolo opravené už dňa 15.08.2024, kedy autoservis vystavil faktúru za opravu vozidla č. XXXXXXXX, s dátumom dodania tovaru/služby dňa 15.08.2024. Žalovaný listom zo dňa 08.10.2024 označeným ako Oznámenie o poistnom plnení oznámila žalobcovi, že ukončila šetrenie predmetného nároku a poukázala žalobcovi plnenie v sume 3 600,- eur s DPH, a to za 40 dní prenájmu náhradného motorového vozidla, t. j. od 08.07.2024 do dňa nasledujúceho po dni skončenia opravy, t.j. do dňa 16.08.2024. Nebol teda vôbec žiaden dôvod na to, aby si poškodený prenajímal náhradné motorové vozidlo až do dňa 19.08.2024. Žalovaný zastáva názor, že nájom náhradného vozidla je účelným nákladom len na dobu nevyhnutnej potreby vykonania opravy poškodeného motorového vozidla. Žalovaný k vyššie uvedenému zároveň priložil najnovšie rozhodnutie - uznesenie Ústavného súdu SR so. zn. IV. ÚS 507/2025 -14 zo dňa 30.09.2025. ktorým Ústavný súd SR odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa. Žalovaný poukázal opätovne na rozhodnutia súdu druhej inštancie. Kde uvádza, že zo všetkých vyššie uvedených rozhodnutí je zrejmé, že nájom náhradného vozidla môže byť účelným nákladom len do okamihu skončenia opravy. Žalovaný zastáva názor, že nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla je obmedzená na dobu nevyhnutnej potreby vykonania opravy poškodeného motorového vozidla, a teda v tomto konkrétnom prípade, bola oprava zo strany autoservisu ukončená dňa 15.08.2024 a už v tento deň mal poškodený reálnu možnosť si ho z autoservisu vyzdvihnúť. Pokiaľ skutočne poškodený bol v situácii, že nevyhnutne potreboval svoje motorové vozidlo mohol si ho vyzdvihnúť už v deň ukončenia opravy. Zároveň žalovaný uviedol, že autoservis je povinný v rámci svojho zmluvného vzťahu s poškodeným informovať ho o skončení opravy. Pokiaľ by došlo v tomto smere k pochybeniu zo strany autoservisu, táto skutočnosť nemôže byť na úkor žalovaného. Žalovaný zároveň predkladá do konania plnomocenstvo, ktorým poškodený splnomocnil autoservis na komunikáciu s poisťovňou. Záverom žalovaný opätovne namieta nutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla, ktorá nie je zo strany žalobcu dostatočne preukázaná. Z Dotazníka pre poškodeného k škodovej udalosti totiž vyplýva, že poškodená bola držiteľom viacerých motorových vozidiel. Všeobecné nepreukázané tvrdenie o tom, že iné vozidlo poškodená využívať nemohla z dôvodu, že ho využíval iný člen rodiny nenahrádza podľa žalovaného unesenie dôkazného bremena žalobcu týkajúce sa účelnosti nájmu náhradného vozidla.

7. K vyjadreniu žalovaného sa podaním zo dňa 06.11.2025 vyjadril žalobca a uviedol, že zotrúva na svojej doterajšej argumentácii. Zároveň uviedol, že žalovaný v úvode vyjadrenia poukazuje na to, že prenájom náhradného motorového vozidla bol ukončený dňa 19.08.2024, napriek tomu, že poškodené motorové vozidlo bolo opravené už dňa 15.08.2024. Podľa žalovaného nebol vôbec žiaden dôvod nato, aby si poškodený prenajímal náhradné motorové vozidlo až do dňa 19.08.2024. S týmto tvrdením žalovaného sa absolútne nestotožňuje, nakoľko poškodený má nárok na náhradné vozidlo až do doby než sa jeho poškodené vozidlo nedostane späť do jeho dispozičnej sféry, čo v uvedenom prípade nastalo až dňa 19.08.2024, kedy mu servis vydal vozidlo po tom, čo mu bol zo strany poisťovne doručený krycí list. Poškodený si dal opraviť vozidlo do autorizovaného servisu, ktorý je okrem iného zmluvným servisom žalovanej poisťovne. Poukázal žalobca na rozhodnutia súdu druhej inštancie, ktoré jednotlivo rozoberal, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Žalovaným predkladané rozhodnutia Krajských súdov ohľadom toho, že nájom náhradného vozidla má byť účelný len do dňa vystavenia faktúry servisom, okrem toho, že sú ojedinelé, sú podľa ich názoru už prekonané novším nálezom Ústavného súdu SR. ÚS 291/2025. Pokiaľ žalovaný namieta nutnosť a účelnosť nájmu náhradného motorového vozidla z dôvodu, že poškodený má byť držiteľom viacerých náhradných motorových vozidiel, tu v prvom rade uvádza, že uvedenú námietku považuje za absolútne účelovú a to najmä s poukazom na skutočnosť, že žalovaný už čiastočne plnil, čím uznal nutnosť a účelnosť nájmu náhradného motorového vozidla čo do základu. Okrem toho zo samotnej logiky veci vyplýva, že v

prípade, ak by mal poškodený možnosť užívať iné vozidlo, ktorého je držiteľom, nehľadal by predsa iné alternatívy, ako si zabezpečiť vozidlo. Vzhľadom na uvedené má za to, že nárok žalobcu je preukázaný a preto navrhol súdu, aby žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.01.2026 ktorého sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu, žalobca a žalovaný. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť, ako aj neprítomnosť žalobcu ospravedlnil písomným podaním zo dňa 19.01.2026 a žiadal, aby súd konal v ich neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť písomne ospravedlnil písomným podaním zo dňa 16.01.2026 a taktiež súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, žalobcu a žalovaného podľa § 180 CSP.

9. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi pripojenými do spisu, a to s listinným dôkazom na : č.l. 6 - správa o nehode, rub č.l. 6 - zákazkový list: XXXXXXXX, č.l. 7 - faktúra č. XXXXXXXX, č.l. 9 - oznámenie o poistnom plnení zo dňa 19.08.2024, č.l. 9 - zmluva o prenájme vozidla zo dňa 19.08.2024, čl. 11 - faktúra č. XXXXXX so všeobecnými obchodnými podmienkami na prenájom osobných automobilov zo dňa 03.10.2018, rub č.l. 12 - oznámenie o poistnom plnení zo dňa 19.08.2024, č.l. 13 - zmluva o postúpení pohľadávky s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.08.2024, rub č.l. 13 - oznámenie o poistnom plnení zo dňa 08.10.2024, č.l. 15 - podací lístok, rub č.l. 15 - upomienka zo dňa 24.04.2025 a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

10. Dňa 23.10.2023 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola prevádzkou motorového vozidla N. E., EČV: C. XXX S., poisteného v poisťovni u žalovaného, spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného Q. H., EČV: C. XXX S., vo vlastníctve B. G. (poškodená). V dôsledku predmetnej škodovej udalosti bolo poškodené motorové vozidlo dňa 08.07.2024 odovzdané do opravy autoservisu, kde sa nachádzalo počas doby nevyhnutnej na vykonanie opravy. Počas tejto doby poškodená nemohla svoje motorové vozidlo používať. Za účelom zabezpečenia svojich bežných životných potrieb poškodená dňa 08.07.2024 uzavrela so žalobcom zmluvu o prenájme náhradného motorového vozidla, na základe ktorej jej bolo poskytnuté náhradné motorové vozidlo G. L., EČV: A. XXX F.. Nájom náhradného vozidla trval od 08.07.2024 do 19.08.2024, teda 43 dní. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenej faktúru č. XXXXXX zo dňa 15.08.2024 so splatnosťou 02.09.2024 na sumu 3 870,- eur, predstavujúcu nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla. Poškodená si náklady na prenájom náhradného motorového vozidla uplatnila u žalovanej poisťovne ako náhradu škody z povinného zmluvného poistenia. Žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti dňa 08.10.2024 poskytol poistné plnenie vo výške 3 600,- eur, ktoré poukázal priamo na účet žalobcu. Poškodená následne dňa 19.08.2024 uzavrela so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bola pohľadávka poškodeného voči žalovanej poisťovni z titulu náhrady škody - nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky došlo medzi poškodenou a žalobcom k započítaniu vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky žalobcu na úhradu nájomného a pohľadávky poškodenej na odplatu za postúpenie pohľadávky. Dňa 08.10.2024 oznámil žalovaný žalobcovi ukončenie likvidácie poistnej udalosti a poskytol poistné plnenie vo výške 3 600,- eur.

11. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon č. 381/2001 Z. z.“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

12. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

13. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým

uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi²⁰) a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

18. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ, môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

21. Podľa ustálenej judikatúry všeobecných súdov aj Ústavného súdu Slovenskej republiky predstavujú náklady na prenájom náhradného motorového vozidla skutočnú škodu, pokiaľ boli vynaložené účelne a v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 výslovne uviedol, že rozhodujúcim kritériom pre posúdenie nároku na náhradu nákladov na náhradné motorové vozidlo je reálna možnosť poškodeného užívať svoje motorové vozidlo, nie len formálne ukončenie opravy alebo administratívny úkon autoservisu. Ústavný súd zdôraznil, že ak poškodený nemá faktickú možnosť prevziať a používať vozidlo, potreba náhradného vozidla pretrváva a náklady s tým spojené sú stále v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Z daného vypláva skutočnosť, že oprava bola formálne ukončená alebo fakturovaná, sama osebe neznamena, že poškodená mohla vozidlo reálne používať. Preto je nájom náhradného vozidla aj v tomto období ústavne akceptovateľný.

22. Súd pri právnom posúdení veci prihliadol aj na závery vyplývajúce z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, najmä z nálezu sp. zn. I. ÚS 291/2025, podľa ktorého je potrebné rozlišovať medzi postavením poisťovne, ktorá vstupuje do vzťahu s poškodeným na základe zákona v dôsledku vzniku poistnej udalosti, a postavením autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na základe jeho slobodnej zmluvnej voľby a výsledku kontraktáčného procesu. Skutočnosť, že autoservis je zmluvným partnerom poisťovne, sama osebe neznamena, že poškodený má po formálnom ukončení opravy alebo vystavení faktúry reálnu a objektívnu možnosť opravené vozidlo prevziať a používať. Rozhodujúce je, či poškodený mal v danom čase faktickú možnosť vozidlo prevziať a užívať, a nie interné alebo administratívne postupy poisťovne či autoservisu. Taktiež Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS 322/2025 zároveň zdôraznil, že ak poisťovňa tvrdí, že nájom náhradného motorového vozidla po určitom dni nebol účelný, ide o tvrdenie v jej prospech, ktoré je povinná aj tvrdiť a preukazovať. Dôkazné bremeno v tomto smere spočíva na poisťovni, keďže práve v jej prospech by mali vyznieť

tvrdenia o tom, že poškodenému nič nebránilo v skoršom prevzatí opraveného vozidla. Pokiaľ poisťovňa takéto skutočnosti nepreukáže, nemožno dospieť k záveru, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla bolo neúčelné len z dôvodu formálneho ukončenia opravy alebo vystavenia faktúry.

23. Súd pri právnom posúdení veci prihliadol aj na najnovšiu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, najmä na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/126/2025 zo dňa 29.10.2025, ktorým dovolací súd odmietol dovolanie poisťovne a potvrdil právne závery všeobecných súdov vo veciach náhrady nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí výslovne potvrdil, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla predstavujú skutočnú škodu v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ boli vynaložené v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a poškodený nemal objektívnu možnosť používať svoje vlastné motorové vozidlo. Dovolací súd sa stotožnil so záverom, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať negatívne dôsledky škodovej udalosti v bežnom živote poškodeného, a to až do momentu, keď sa opravené vozidlo dostane do jeho dispozičnej sféry. Najvyšší súd SR zároveň potvrdil, že účelnosť nákladov na nájom náhradného motorového vozidla nemožno posudzovať formalisticky, len s poukazom na dátum vystavenia faktúry za opravu alebo formálne ukončenie opravy, ale rozhodujúce je, kedy mal poškodený reálnu možnosť svoje vozidlo prevziať a používať. Ak poškodený nemohol vozidlo prevziať z dôvodu bežnej obchodnej praxe autoservisu alebo prebiehajúcej likvidácie poisťovnej udalosti, potreba náhradného motorového vozidla pretrváva. Dovolací súd sa v uvedenom rozhodnutí zaoberal aj otázkou postúpenia pohľadávky a dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky z titulu náhrady škody podľa § 524 Občianskeho zákonníka je prípustné aj v prípade nárokov z povinného zmluvného poistenia. Skutočnosť, že v rámci postúpenia došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok medzi poškodeným a postupníkom, nemá za následok zánik nároku voči poisťovni, ale len zmenu osoby oprávnenej domáhať sa jeho uspokojenia. Najvyšší súd SR zároveň potvrdil, že poisťovňa nemôže krátiť poisťné plnenie len na základe vlastného hodnotenia primeranej doby opravy, ak nepreukáže, že poškodený mal možnosť začiatok alebo trvanie opravy ovplyvniť. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje poisťovňu. Uvedené právne závery Najvyššieho súdu SR sú plne aplikovateľné aj na prejednávanú vec a podporujú záver súdu o dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu.

24. Súd uvádza, že aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu je povinný skúmať z úradnej povinnosti (ex off). V prejednávanej veci žalovaný aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu výslovne nenamietal. Napriek tomu sa súd touto otázkou zaoberal a dospel k záveru, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný, keďže poškodený postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.08.2024 vznikla žalobcovi voči žalovanému pohľadávka vo výške 3870 eur, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému listom zo dňa 19.08.2024. Žalovaný dňa 08.10.2024 poskytol priamo žalobcovi poisťné plnenie vo výške 3600,- eur na jeho účet. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila i súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje skutočnosť, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlužníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

25. S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z.z. vzniklo poistenému z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ - žalovaný nahradil za neho poškodenú, v tomto prípade žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodenú uplatnené nároky na náhradu škody. S poukazom na

ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. žalobca ako právny nástupca poškodenej bol potom oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, žalovanému. Škodu a jej výšku žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným. Podľa presvedčenia súdu, úhradu nájomného zo strany poškodenej v takomto prípade supluje samotné postúpenie. Započítanie je pritom potrebné chápať ako ekvivalent platby, išlo teda o úhradu vzájomných pohľadávok. Len pri striktnom prístupe uplatňovania práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodená uhradila žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten jej ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze vrátil. Určite sa nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodenej a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počinaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Na žalobcu tak bola platne postúpená pohľadávka poškodenej na úhradu nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré vznikli v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovateľom žalovaným a žalobca je oprávnený túto si uplatňovať priamo voči poisťovni t.j. žalovanému. Napokon je potrebné uviesť aj to, že sám žalovaný uznal, že žalobcovi vznikol nárok na poskytnutie plnenia z titulu používania náhradného motorového vozidla, nakoľko žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodenej poskytol čiastočné poistné plnenie.

26. Po tom, čo teda súd vyhodnotil, že je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu je potrebné uviesť, že v prípade zodpovednosti za škodu je škodca povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Uhradza sa tak skutočná škoda, ktorá spočíva v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. V prejednávacom prípade sa zaplacením nájomného zmenšil majetkový stav poškodenej a práve účelné a nevyhnutné nájomné predstavuje škodu, za ktorú zodpovedá žalovaný, lebo takto vynaložené náklady majú priamy súvis a sú vyvolané dopravnou nehodou. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal, že poškodená mohla počas opravy svojho vozidla využívať iné motorové vozidlo v rámci domácnosti, súd uvádza, že takáto skutočnosť sama osebe nepostačuje na vylúčenie účelnosti nájmu náhradného vozidla. Žalovaný v tomto smere nepreukázal, že by poškodená mala iné vozidlo k dispozícii v rozsahu a za podmienok, ktoré by jej objektívne umožňovali nahradiť funkciu poškodeného vozidla, ani že by využívanie iného vozidla bolo pre poškodenú reálne a primerané. Samotná existencia ďalšieho motorového vozidla v domácnosti bez preukázania jeho faktickej dostupnosti a použiteľnosti pre potreby poškodenej nemôže viesť k záveru o neúčelnosti nájmu náhradného motorového vozidla. Keďže žalovaný v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, súd jeho námietku nepovažoval za dôvodnú.

27. Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu bola nevyhnutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla v období od 17.08.2024 do 19.08.2024, t.j. za 3 dni, za ktoré žalovaný poistné plnenie neponúkol. Súd má zato, že inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V tomto kontexte je potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia nemôže svoje vozidlo užívať. Účelom náhradného motorového vozidla je aj podľa už vyššie uvedeného nálezu ÚS SR zo dňa 16.02.2023 sp. zn. III. ÚS 602/2022 eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Možno uzavrieť, že za opodstatnenú dobu nájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto udalosť je podľa ustanovenia § 11 ods. 6 a ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prejednávanej veci bolo preukázané, že poškodené motorové vozidlo bolo zo servisu poškodenej vydané až dňa 19.08.2024, a to po doručení krycieho listu poisťovne, pričom do tohto momentu sa opravené vozidlo nenachádzalo v dispozičnej sfére poškodenej a poškodená ho objektívne nemohla užívať. Skutočnosť, že autoservis vystavil faktúru za opravu už dňa 15.08.2024, preto sama osebe nepostačuje na záver, že by ďalšie trvanie nájmu náhradného motorového vozidla bolo neúčelné.

28. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že poškodená používala náhradné motorové vozidlo v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, a to v období od 18. 07. 2024 do 19.08. 2024, t. j. 43 dní, počas ktorých nemohla užívať svoje vlastné motorové vozidlo z dôvodu jeho opravy. Nájom náhradného motorového vozidla bol dohodnutý pri zmluvnej cene 180,- eur za jeden deň, pričom žalobca vyúčtoval nájom náhradného motorového vozidla faktúrou č. XXXXXX v celkovej sume 3 870,- eur. Žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie len vo výške 3 600,- eur, pričom časť uplatneného nároku neuznal a poistné plnenie krátil o sumu 270,- eur. Z vykonaného dokazovania, najmä z predložených listinných dôkazov, mal súd preukázané, že poškodené motorové vozidlo sa počas uvedeného obdobia 43 dní nachádzalo v autoservise a poškodená ho objektívne nemohla užívať. Nebolo preukázané, že by poškodená mala akúkoľvek možnosť ovplyvniť začiatok alebo dĺžku trvania vykonávania opravárenských prác na poškodenom motorovom vozidle, ani že by si mohla opravené motorové vozidlo prevziať skôr. Súd zároveň poukazuje na to, že ak žalovaný tvrdí neúčelnosť nájmu náhradného motorového vozidla po určitom dni, ide o tvrdenie v jeho prospech, ktoré je povinný aj tvrdiť a preukázať. V prejednávanej veci však žalovaný nepreukázal, že by poškodenej nič nebránilo v skoršom prevzatí opraveného motorového vozidla zo servisu, ani to, že by poškodená mala objektívnu možnosť vozidlo užívať už v období, za ktoré bolo poistné plnenie krátené. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že postup autoservisu bol viazaný na doručenie krycieho listu poisťovne, čo predstavuje bežnú a ustálenú obchodnú prax v rámci likvidácie poistných udalostí z povinného zmluvného poistenia. Za tejto situácie je potrebné vychádzať z toho, že potreba náhradného motorového vozidla u poškodenej pretrvávala aj v období od 17.08.2024 do 19.08.2024 a náklady na jeho prenájom zostali v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Keďže žalovaný v konaní nepreukázal existenciu okolností, ktoré by odôvodňovali záver o neúčelnosti nájmu v uvedenom období, súd dospel k záveru, že krátenie poistného plnenia o sumu 270,- eur nebolo dôvodné. Žalovaný uhradil faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla dňa 19.08.2024, po čom bolo poškodenému vozidlo vydané zo servisu. Škodlivý následok v podobe nemožnosti užívať vlastné motorové vozidlo preto trval až do jeho opravy a vydania zo servisu, a to do 19.08.2024. Za tejto situácie mala poškodená nárok na užívanie náhradného motorového vozidla počas celej doby opravy, keďže prenájom náhradného motorového vozidla bol priamym dôsledkom škodovej udalosti. Keďže žalovaný v konaní nepreukázal existenciu okolností, ktoré by odôvodňovali záver, že poškodená užívala náhradné motorové vozidlo nad rámec doby nevyhnutnej na opravu jej vozidla, súd dospel k záveru, že krátenie poistného plnenia zo strany žalovaného o sumu 270,- eur nebolo dôvodné, a preto žalobe v tejto časti vyhovel.

29. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 8,40 % ročne od 24.10.2024 do zaplatenia, súd konštatuje, že žalovaný - poisťovňa bol v omeškaní s poskytnutím poistného plnenia, nakoľko ho neposkytol v plnej výške. Vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. sa žalovaný dostal do omeškania po uplynutí 15 dní od skončenia likvidácie poistnej udalosti oznámenej listom zo dňa 08.10.2024. Keďže žalovaný bol povinný poskytnúť poistné plnenie najneskôr do 23.10.2024, dostal sa od 24.10.2024 do omeškania so zaplatením sumy 270 eur, a preto súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

30. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania je potrebné poukázať na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

31. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd, v zmysle citovaného ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).